

ČLENOVIA REDAKČ. RADY:

Ing. Milan Jakubík
Mgr. Ján Slosiarik
Beáta Pavúková
Martina Kolényová
Adriána Kormanová
Mgr. art. Rastislav Kyslí

OBSAH:

- Príhovor starostu
- Obecná knižnica
- Štatistika
- Zo života v obci
- Škola
- Obecné spolky
- Historické okienko
- Oznam

Č. VYDANIA
EV 5747/19
DÁTUM VYDANIA
28.10.2019
ROČNÍK
prvý
PORADOVÉ Č.:
9/2019
ISSN
ISSN 2644-481X

VYDAVATEL:

Obec Dobrá Niva
Nám. SNP 47/9
962 61 Dobrá Niva

IČO:
00319830

DOBRONIVSKÉ noviny

MESAČNÍK O TOM, ČO SA V OBCI DOBRÁ NIVA - DEDINA ROKA 2009 DEJE

POLOVNÍCKE ŠPECIALITY

PRÍHOVOR STAROSTU

Drahí Dobronivčania

Babie leto nám okrem lietajúcich pavučín a farebného listia prináša aj ďalšie vydanie Dobronivských novín s informáciami, ktoré sa udiali v našej obci počas ostatného mesiaca, ako aj s informáciami o nastávajúcich udalostiach. Niektorých z nich sa dotknem a opíšem ich aj v úvodných slovách.

Bytovky na ul. kpt. Nálepku.: Podarilo sa pokročiť zas o kúsok ďalej, ale bohužiaľ ešte stále táto „telenovela“ nie je ukončená, a akoby celá táto stavba bola prekliata, pretože keď sa už niečo pohne, my zo strany obce na to zareagujeme ihneď, a ten ďalší krok, na ktorý sa čaká z druhej strany, to hneď zbrzdí. Naposledy tomu bolo aj s podpisom zmluvy o vecnom bremene, ktorá čakala u SSD na podpis zodpovednej osoby od 20.9. do 7.10. a nepomohlo ani urgovanie. Keď k nám bola poštou zmluva doručená, tak v ten istý deň o cca 4 hodiny neskôr už bolo na nej razítko katastrálneho úradu vo Zvolene s kolkom na zrýchlené konanie. K tomuto ešte dodám, že staviteľovi boli zaslané v ostatnom období z obce Dob-

rá Niva 3 listové zásielky (reklamácia; vyrúbenie dane za užívanie verejného priestranstva so žiadosťou o okamžité odstránenie kontajnerov a odpoveď na jeho list so stanoviskom nášho právnik), ktoré sme pre istotu podali aj do jeho elektronickej schránky, nakoľko dlhšiu dobu listy nepreberal.

Zberný dvor: Prišiel nám návrh správy z finančnej kontroly zo Slovenskej agentúry životného prostredia (SAŽP), v ktorom sa konštatuje porušenie ich zásad a požadujú od nás vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov na kúpu traktora, vlečky a čelného nakladača, čo by predstavovalo pre nás finančnú škodu minimálne 109 984,80€. A samozrejme požadujú od nás obstarat z vlastných prostriedkov nový traktor, vlečku a čelný nakladač. Ak by sme to neurobili hrozí zrušenie celého projektu a vrátenie dotácie za celý zberný dvor (354 088,21€). K tomu, ako sa zachováme, požadujú písomné vyjadrenie do 10 dní a po odsúhlasení následné zrealizovanie do 31.12.2019. Čiže v najbližšom období predostrieme poslancom OZ varianty, kto-

ré je možné realizovať a musíme vybrať variant, ktorý bude najvýhodnejší. Čaká nás ťažké rozhodovanie... Aj o tomto sú fondy z EU. Nezávisle na tomto dianí prevádzkujeme zberný dvor v zmysle prevádzkovej doby, t.j. od 15.10. už býva otvorený iba v pondelok od 9:00 do 13:00 a v prvú sobotu v mesiaci od 9:00 do 13:00, a stále organizujeme zber zeleného odpadu z 10 stanovišť.

Protesty: 15.10.2019 prebehlo ďalšie zasadnutie petičného výboru za účasti zástupcov z Krupiny, Šiah a Zvolena ohľadom pokračovania našich protestných aktivít za vybudovanie obchvatov miest a obcí na južnom ťahu cesty I/66 – resp. vybudovanie rýchlostnej cesty R3. V budúcnosti môžeme rátať aj s podporou Hontianskych Nemiec, ktorých sa táto problematika tiež dotýka. Tu sme sa dohodli, že pôjdeme spolu protestovať a poukázať na neriešenie tohto problému do Bratislavy, priamo pred NR SR a predbežne sme určili dátum 26.11.2019 (podľa informácií, ktoré máme, má vtedy prebiehať zasadnutie NR SR). V ten deň rovnako aj doručíme petíciu na ministerstvo dopravy a všetky dotknuté obce budeme žiadať minis-

DOBRONIVSKÍ TURISTI

TURISTIKA V ROHÁČOCH

OBCNÁ KNIŽNICA

terstvo o otvorenie rokovania ohľadom skoršieho termínu pre výstavbu obchvatov miest a obcí nachádzajúcich sa na ceste I/66, resp. vybudovanie úsekov rýchlostnej cesty R3.

Rekonštrukcia cesty I/66: Podľa informácií, ktoré máme sa rozsiahle rekonštrukčné práce, ktoré so sebou prinesú aj vybudovanie novej zastávky, odbočujúcich pruhov, nového priechodu pre chodcov a rekonštrukcie rigolov na ceste I/66 v našej obci už tento rok realizovať nebudú, ale budú sa realizovať až v budúcom roku.

Neresnica a jej prítoky: Iste ste si viacerí všimli, že zarástlo koryto potoka Neresnica aj s jej prítokmi a niektorí z Vás ste nás kontaktovali, aby sme tieto korytá vyčistili. Nie je v našich možnostiach a ani v kompetencii, aby sme vyčistili všetky toky a tak sme vyčistili aspoň Hajtmanku a časť Studničného jarku nachádzajúcich sa v blízkosti Námestia SNP. Pre informáciu uvádzam len, že korytá spomínaných potokov sú v správe Slovenského vodo-

hospodárskeho podniku (Povodie Hrona), ktorý nám už na jar tohto roku prisľúbil počas obhliadky priamo riaditeľom, že predmetné toky nám pomôžu vyčistiť. Avšak doteraz sa tak nestalo. Tak sme ich znovu oslovili písomne, kde súčasťou bola aj fotodokumentácia aktuálneho stavu, ktorý by mohol pri zvýšenej hladine spôsobiť záplavy.

Ostatné: Spoločenský a kultúrny život v našej obci pokračoval aj v ostatnom mesiaci. Najvýznamnejším podujatím boli Poľovnícke špeciality, ktoré sa uskutočnili 12.10.2019. Maškrtné jazyky milovníkov špecialít z diviny si prišli na svoje v toto sobotné popoludnie v priestoroch NKP domu u Lukáčov. Chuťové bunky mali sviatok, pretože po pravom silnom vývare mali na výber 4 druhy hlavného jedla a dva druhy gulášov, ktorého hlavné ingrediencie ešte pred pár dňami behali po horách nášho chotára, a k tomu bola v ponuke aj sladká štrúdlá alebo palacinky a na zapitie bolo možné si vychutnať naše pivo Dobro-

var alebo burčiak, ktorý bol vyrobený vinárstvom Misstic Vins v Dobrej Nive práve pre túto príležitosť. O pohodovú priateľskú atmosféru, okrem úsmevov personálu sa počas tohto krásneho slnečného dňa babieho leta starali členovia našej folklórnej skupiny Dobrona. Ten, kto sa zúčastnil tohto podujatia a ochutnal niečo z kulinárskeho umenia našich šikovných ľudí určite neolutoval a ten, kto tak nespravil bude musieť s lačnou slinou vydržať do budúceho ročníka. Týmto by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na príprave a realizácii tohto podujatia: najmä kolektívu Obecných lesov Dobrá Niva pod vedením ich riaditeľa Ing. Miroslava Vidholda, mojim kolegyniam a kolegom – zamestnancom Obce Dobrá Niva, poslancom obecného zastupiteľstva, členom klubu dôchodcov, členom PZ Päť vrchov, členom Dobronivského spolku LZA, Folklórnej skupine Dobrona, za materiálnu pomoc: Braňovi Krajčovi, J. Cúthovi, L. Švarcovi, ZŠ s MŠ J.S. Neresnického; ako

aj ostatným, na ktorých som možno zabudol, ale bez nich by nebolo možné takúto akciu úspešne usporiadať. Bola to krásna reprezentácia našej obce, našej kultúry, šikovnosti našich ľudí a kvôli tomu sa oplatí robiť takéto podujatia.

Čoskoro tu budeme mať sviatky Všetkých svätých a Pamiatku zosnulých, ktoré sú spojené aj s väčším pohybom ľudí. Tak Vás prosím, aby ste zvýšili opatrnosť pri pohybe na cestách popri cintorínoch a boli ohľaduplní voči druhým pri parkovaní. Prežite tieto dni v klude; v tichosti duše zaspomínajme na našich blízkych, ktorí už nie sú medzi nami, uctíme si ich životy a všetko to, čo pre nás znamenali.

Tolko na úvod, podrobnejšie sa o ďalších aktivitách dočítate na nasledujúcich stránkach.

Ing. Milan Jakubík

OBEČNÁ KNIŽNICA

Vedeli ste, že spisovateľka Mária Ďuričková sa narodila vo Zvolenskej Slatine 29. septembra 1919? Učila na školách v Hornom Tisovníku, Šajbe, Žitnej a v Bratislave. K písaniu ju priviedla stará mama. Ako sama povedala, najskôr rozprávky počúvala, potom čítala, neskôr písala, upravovala, vymýšľala, prekladala a pripravovala pre rozhlas, či televíziu. Cez rozprávky sa dotýka pravých hodnôt človeka ako je добрota, česťnosť, láska k domovu, radosť z práce.

9. októbrový deň, bol v obecnej knižnici venovaný 100. výročiu narodenia známej spisovateľky, píšucej pre

deti a mládež, Márie Ďuričkovej.

Podujatie spojené so slávnostným zápisom, zorganizovala Obecná knižnica pre žiakov prvého ročníka ZŠ J. S. Neresnického.

Hosťom podujatia bola, Mária Masárová, z Krajskej knižnice Ľudovíta Štúra, zo Zvolena. Pre deti si pripravila zážitkové čítanie z kníh, ako sú Janka a Danko, Zlatá priadka, Nie je škola ako škola, O Gulčovi Bombulčovi.

Deti pozorne počúvali úryvky z kníh a pohoťovo odpovedali na otázky. Pýtala sa ich: Čo je pre nich v živote dôležité?... Koho si vážia? ...

Pomocou kníh Márie Ďuričkovej sa deti dozvedeli, čo je úprimný ľudský cit, či priateľstvo.

Podujatie sme ukončili slávnostným zápisom prvákov, do pamätnej knihy, kde sa najmenší žiaci podpísali svojím menom, pretože celú

abecedu ešte nepoznajú.

Prváčikovia dostali prihlášku do obecnej knižnice, na základe ktorej, budú mať svoj prvý Čitateľský preukaz a celoročné zápisné zdarma.

Adriána Kormanová

ŠTATISTIKA

Štatistika obyvateľstva v obci Dobrá Niva:

September 2019

Prihlásení na trvalý pobyt: 6

Počet narodených detí: 0

Počet sobášov: 1

Odhlásení z trvalého pobytu: 1

Počet zomretých: 2

Počet obyvateľov k 30.9.2019: 1848

ZO ŽIVOTA V OBCI

Bude tenisový klub v Dobrej Nive?

V roku 1996 sa objavila prvá snaha založiť na ustanovujúcej schôdzi tenisový klub. Skupinka nadšencov si dala za cieľ začať aj s budovaním tenisových kurtov v areáli Základnej školy. Na prvej brigáde sme demontovali detské preliezky vzadu za telocvičňou. Na mieste, o ktorom sa rozhodlo, že sa tam vybudujú kurty. Tým sa to začalo. Nastúpili prvé me-

chanizmy – báger, autá, ktoré vyrovnali mierny svah, aby sa tam vytvorila rovná plocha pre vymeranie troch regulérnych kurtov. Veľkú pomoc poskytlo naše Poľnohospodárske družstvo /PD/ - Ing. Štefan Krkoš. Pri vymeriavaní jednotlivých kurtov zas pomohol vedúci stavebnej skupiny na PD – Ing. Ján Paulíny. Nivelačné laty sme pomáhali držať spolu aj s pánom učiteľom Korimom. Začali sme aj s kopaním odvodňovacích

kanálov /brigádnický/, ale museli sme to vzdať. Nadšenie postupne opadlo a fyzická práca je predsa len o niečom inom ako tenisová hra.

Nakoniec naše snahy zachránil vtedajší pán starosta Mgr. Judiak, ktorý pokračoval v prácach dodávateľsky a vybudoval sa prvý asfaltový kurt. Na ňom sa potom uskutočnili prvé dva ročníky tenisového turnaja O pohár starostu obce. V tom čase už starostom obce bol Ing. Štefan Kozelnický a za jeho „starostovania“ sa vybudovali ešte ďalšie dva antukové kurty. Kus práce na ich oplotení odvieďol aj Miroslav Priadka, vtedajší údržbár a školník v jednej osobe. Už na nich sa začal hrať aj nohejbal a privítali sme u nás aj majstrov sveta a Európy v tomto športe bratov Žigalovcov a ďalších výborných slovenských reprezentantov. Hrali sme na nich aj zápasy 1. slovenskej nohejbalovej ligy, zorganizovali 15. ročníkov Majstrovstiev Slovenska v nohejbale trojíc a 19. ročníkov tenisových turnajov vo dvojhrách O pohár SNP.

Riaditeľka školy PaedDr. Mária Slosiariková zaviedla vyučovací predmet Tenis do školského vzdelávacieho programu pre 2. a 6. ročník a záujmové krúžky pre všetky vekové kategórie, vrátane

predškolákov v Centre voľného času. Zapojila školu do projektu Tenis do škôl. Každoročne škola organizuje tenisový turnaj na konci školského roka O pohár riaditeľky školy.

Aj napriek tomu, že sú k dispozícii tri kurty, nepodarilo sa nám tento šport v obci výrazne spopularizovať. Ani najšť zaniateného človeka, ktorý by sa pokúsil tomuto športu viac venovať, prípadne i založiť tenisový klub. Dokázala by sa tak zúročiť vynaložená snaha do rozvoja tohto športu v našej obci za uplynulých dvadsať rokov. Určite vedenie obce i škola by dokázala podať pomocnú ruku. Žiaci v škole sa tejto hre venujú. Okrem hodín na to určených, pracujú aj krúžky. No po skončení základnej školy ich záujem o túto hru klesá a venujú sa iným aktivitám. Uvedomujem si, že vychovať tenistov, ktorí by dosahovali úroveň hráčov okresnej ligy, trvá určitý čas. No verím, že postupne by sa to mohlo podať. Ako sa vraví „Trpezlivosť ruže prináša“, no ešte lepšie by to mohlo vystihnúť slovné spojenie „Kde je vôľa, tam je cesta.“ Otázka je: Kde je? A či vôbec je

Mgr. Ján Slosiarik

ŠKOLA

Turistiku v Roháčoch zvládli aj žiaci

Stáva sa už tradíciou, že aj na jeseň je žiakom ZŠ s MŠ Juraja Slávika Neresnického v Dobrej Nive a ich rodičom ponúknutá zaujímavá turistická akcia. Tento krát sme pre nich pripravili primerane náročnú túru v Západných Tatrách k Roháčskym plesám. Aj keď predpoveď počasia ne-

bola pre nás až tak priaznivá, drobný dážď zastihol len posledných „opozdilcov“ vracajúcich sa z túry. No ani tým však nezobral úsmev z tváří. Absolvovali sme všetci naplánovanú túru k Roháčskemu vodopádu, na plesá a záver bol na Tatliakovej chate, kde sme využili možnosť občerstviť sa. Tí zdatnejší stihli ešte vybehnúť na Rákoň 1876 m n.m., a tak si splnili ďalší cieľ – dosiahli vrchol a mohli sa pozrieť aj do Poľska a kráčať i jeho územím. My ostatní sme však boli spokojní aj s krásou plies, pohľadmi na vrcholy Hrubej kopy, Troch kóp, Plačlivého, Ostrého Roháča i Volovca. Prechádzka týmto chráneným územím musela

zaujať každého účastníka tejto turistickej akcie. Žltúce listie všetkým pripomenulo, že je tu jeseň a príroda sa pripravuje na zimu. Cestou k parkovisku sme ešte pozreli ako sú pripravení na zimu v lyžiarskom stredisku Zverovka – Spálená, v ktorom sa

dá lyžovať často aj cez Veľkú noc. Naspäť sme sa vracali síce trochu unavení, ale spokojní, že sme všetko úspešne zvládli.

Mgr. Ján Slosiarik

Žili sme v jednom štáte – Československu

Žiaci Základnej školy s materskou školou Juraja Sláviky Neresnického v Dobrej Nive majú po prvý krát možnosť zapojiť sa do projektu Erasmus+. Tento nadnárodný projekt umožňuje žiakom všetkých stupňov škôl navštíviť iné krajiny a pritom sa venovať rôznorodým témam.

Aj my, na našej základnej škole sme využili túto možnosť a v spolupráci so Základnou školou v Prachaticiach, v

Českej republike, sme vypracovali prihlášku, ktorá bola schválená. Tému, ktorú sme sa rozhodli spracovať, sme nazvali „Žili sme v jednom štáte – Československu“. Vstupujeme do projektu ako dve školy, z dvoch krajín, so spoločnou minulosťou, ktorá ovplyvňuje aj súčasnosť. Vychádzajúc zo 70-ročnej histórie našich krajín a v snahe uchovať ju pre naše mladšie generácie, sme jednotlivé myšlienky pretavili do cieľov projektu. K týmto cieľom patrí v prvom rade zvýšiť záu-

jem o jednotlivé krajiny, rozšíriť a upevniť si vedomosti a zručnosti prostredníctvom vlastnej práce žiakov, zlepšiť jazykové a kultúrne kompetencie žiakov, upevniť vzťah k svojim tradíciám a k tradíciám partnerov. Projektové aktivity sú prioritne určené pre starších žiakov druhého stupňa základnej školy, aj keď do niektorých miestnych aktivít budú zapojení tiež iní žiaci. Na každú mobilitu vycestuje vždy 18 žiakov, ktorí budú sprevádzaní 3 učiteľmi. Dĺžka projektu sú dva školské roky, tj. 2019/2020 a 2020/2021.

V rámci mobilit sú naplánované štyri základné témy: „Ludové umenie našich predkov“, „Spoločné a predsa iné“, „Filmová tvorba v dobe spoločného spoluzitia a dnes“ a „Spoločné historické momenty“. Žiaci počas mobilit budú plniť rôzne aktivity, budú tvoriť, zoznámia sa s históriou a umením, navštívia mnoho zaujímavých miest. Na konci projektu vytvoríme slovensko-česko-anglický slovník, fotoknihu,

DVD, brožúru.

Sme iba na začiatku projektu a už žiaci plnia svoju prvú úlohu. Oni sami majú možnosť vytvoriť logo, ktoré bude potom uverejňované vždy v súvislosti s našim projektom.

Všetky aktivity realizované v priebehu projektu budú mať dopad na obidve základné školy, najmä na zúčastnených žiakov. V prípade žiakov ide o naplnenie jednotlivých cieľov. V prípade škôl ide najmä o získanie skúseností v oblasti podávania a realizácie projektov, ktoré môžu následne využiť pri iných projektoch v programe Erasmus+. Rovnako si pedagógovia môžu vymieňať rady v oblasti pedagogických postupov a metód. Vzťahy, ktoré sa nadviažu pri mobilitách, budú pretrvávajúť i naďalej. A tým bude myšlienka projektu „Žili sme v jednom štáte - v Československu“ naplnená.

*Mgr. Miram Kružliaková
koordinátor projektu*

MATERSKÁ ŠKOLA

Obrovská skúsenosť pre učiteľky Materskej školy v Dobrej Nive.

Tak sa dá nazvať naša účasť v programe Erasmusplus. Žiadosť o grant i celý projekt „Okno do Európy pre dobronivské materské školy“ vypracovali riaditeľka školy PaedDr. Mária Slosiariková a zástupkyňa riaditeľky pani Edita Čipková. Vycestovať a zúčastniť sa na piatich celodenných seminároch už bola naša úloha.

Ďaleká cesta za vzdelávaním začala už v nedeľu skoro ráno. Dostať sa do českého Olomouca nebolo totiž ľahké. Cestovali sme autom, osobným vlakom, rýchlikom, Valašským expresom a nakoniec aj električkou. Cesta sa stále viac a viac kopila v myšliach otázky: Čo nás čaká? Nájdeme hotel? A čo učebňa, ako ju v stotisícovom meste budeme hľadať? No, keďže čeština je náš druhý rodný

jazyk, obavy z hľadania hotela boli zbytočné. Našli sme ho. Na stavenisku. Obhnaný plotom a obrovským lešením. Bol to šok. Recepčia však bola krásna, moderná. Privítali nás milé a ústretové recepčné. Prijemná izba sa ihneď stala našim druhým domovom. A raňajky? Jednotka s hviezdičkou.

V pondelok ráno sme učebňu na opačnej strane mesta našli bez problémov. Tu nás privítala naša koordinátorka pani Bc. Dagmar Chupáčová. Konečne sme si k známemu hlasu priradili tvár. S paňou sme totiž už pár mesiacov pred cestou intenzívne telefonovali. Vždy ústretová, ochotná poradiť s akýmkoľvek problémom. V prvý deň naše sivé mozgové bunky ešte oddychovali. Absolvovali sme totiž výtvarnú dielňu kde sme si vysúkali rukávy a tvorili. Maľovali, strihali, lepili, batikovali. Nasledujúce štyri dni sme už získavali informácie napríklad aj o

českej legislatíve týkajúcej sa zápisu do základnej školy či o odklade povinnej školskej dochádzky. Oprášili sme si aj pedagogickú terminológiu či problematiku školskej zrelosti a pripravenosti na školu. Nezabudnuteľná pre nás určite zostane prednáška

pani Mgr. Dagmar Komárovej, ktorá nás neuveriteľne pútavo a s vtipom viedla do problematiky riešenia rôznych pedagogických situácií. Prednáškou v slovenskom jazyku nás prekvapila naša krajanka, ktorá už 40 rokov žije v Česku, pani Mgr. Ju-

liana Gardošová. Šitá pre nás ako na mieru bola prednáška Mgr. Dagmar Hutařovej, psychologičky a psychoterapeutky, o syndróme vyhorenia učiteľa. Prednášky trvali do 16.00 hodiny, no aj napriek tomu sa nám podarilo aspoň čiastočne spoznať mesto dýchajúce históriou. Každý deň sme chodili okolo výstavníka Flóra kde sa v blízkom parku voľne pohybovalo asi tucet nádherných pávov. Netradič-

né pre nás bolo minúť stovku za obed. Našťastie bola v českých korunách.

Cesta späť ubiehala pomaly. Našich blízkych sme sa už nevedeli dočkať. No aj napriek tomu by sme sa na podobné zbieranie vedomostí radi vybrali znova. Pobyt v blízkom zahraničí bol prínosom nie len pre náš profesionálny ale aj osobnostný život. Spolu s kolegyňou Renátkou Košťalikovou, s kto-

rou sme celý týždeň vstrebávali vedomosti s cieľom zvýšiť vlastný kredit, ale aj kredit materskej školy, sme v piatok večer dorazili domov.

Naša misia sa návratom neskončila. Vedomosti, skúsenosti, postrehy sme sa snažili odovzdať hlavne kolegyniam v materskej škole formou metodického združenia a workshopu za prítomnosti detí i praktikantky zo strednej školy. Fotoknihou či Power-

Pointovou prezentáciou sme sa usilovali informovať aj rodičov a laickú verejnosť.

Projekt sa končí, no získané poznatky budeme všetci zainteresovaní využívať vo svojej praxi ešte veľmi dlho.

Bc. Adela Piarová

Erasmus+

OBEČNÉ SPOLKY

Aj brigádu aj guláš zvládli dobronivskí turisti.

V pláne turistických aktivít Spolku dobronivských turistov býva v septembri tradičné stretnutie pri guláši v Dome u Lukáčov, v historicko-kultúrnej pamiatke obce Dobrá Niva.

Pokiaľ gulášmajster Jožko Klučka navarí, niektorí členovia Spolku absolvujú brigádu v extraviláne obce. V tomto roku sme si dali za cieľ pomôcť pri renovácii obecnej chaty na Podholenci. Robilo sa na úprave jej okolia, odvodnení a dievčence natierali jej drevený obklad. Samozrejme ešte je potrebné dokončiť najmä interiér chaty, ale po oprave strechy to už vyzerá veľmi sľubne a členovia všetkých dobronivských spolkov, združení či organizácií sa

už môžu tešiť na jej využívanie. Po skončení brigády sme všetci spoločne zasadli k chutnému gulášu, pričom na stoloch nechýbali ani pagáče, či koláče, ktoré napiekli šikovné gazdinky. A samozrejme nechýbalo ani dobronivské pivo Dobrovar, ktoré účastníkom stretnutia venoval p. Švarc, pravidelný sponzor podujatí v Dobrej Nive. Postupne sme sa vystriedali aj pri notbuku, v ktorom sme pozerali fotografie zo spoločných turistických akcií. Spomínalo sa, sťahovali fotografie a plánovali sa nové aktivity už pre budúci rok. Ešte v tomto roku sa chystáme začiatkom októbra do Nízkyh Tatier – na Ďumbier.

Mgr. Ján Slosiarik

96. ročník Medzinárodného maratónu v Košiciach je už minulosťou

Každý rok štartuje prvú októbrovú nedeľu o 9:00 z pred hotela Double by Hilton (bývalý hotel Slovan). Na tomto bežeckom sviatku štartovalo aj finišovalo 15 Športklubákov, ktorí sa medzi 14 000 masou vôbec nestarali. Náročné podmienky v podobe silného severného vetra a teploty na štarte 8 stupňov vôbec nevedelo našim bežcom a viacerí z ich si vytvorili osobného rekordu v disciplínach maratón a polmaratón.

Kráľovská disciplína atletiky maratón (42,195km)

bola pre slovenských bežcov zaradená do majstrovstiev Slovenska, kde svoj 172. maratón odbehol náš najskúsenejší matador Štefan Polc (1950) s časom 4 hodiny 11minút, behá nepretržite od roku 1985! Jeho rekordný maratónsky čas je z Trnavy 2hod 43min (tempo 3:52 min/km). Klobúk dole, Števo.

Pre svoj „osobák“ si dobehol Rastó Košťalik (čas 4hod 2min), po rovinatej trati v historickom a širšom centra. V metropole východu nechýbali ani triatlonisti Paľo Petruš (4hod 23 min) a Marián Filo (4 hod 17min). Jediná zástupkyňa ženského pohľavia v maratóne bola Marta Jasíková (3hod 52min), ktorá

po zdravotných problémoch na trati ale s úsmevom na tvári dobehla do cieľa. Po dlhej náročnej príprave a svoj osobný rekord zabehol An-

drej Žiga (3hod 28min).

Na polovičnej polmaratónskej trati bol najrýchlejší Peťo Krkoš (1hod 38min) a tým si vytvoril „osobák“

v chladnom počasi.

Veľmi spokojný so svojim výkonom bol Martin Klačka (1hod 54min). Pod dve hodiny zabehli aj nováčikovia Maroš Matejov (1hod 57min) a Ján Hiriak (1hod 59 min). Toto podujatie si vybrali zámerne, kvôli úžasnej atmosfére, ktorá panuje v Košiciach. Radko Lehocký (čas 2hod) si taktiež užíval pre-

teky najstaršieho bežeckého podujatia v Európe.

Hrdá na seba bola aj Slávka Krkošová a zaznamenala veľký progres v polmaratóne a pri jej mene celi svietil čas 2 hodiny 2 minúty. O pár sekúnd neskôr dobehla aj bežeká „dvojica“ Lucka Cúthová a Braňo Krajč, boli veľmi spokojní s výkonom a obaja súčasne prebehli po

modrom koberci do cieľa na hlavnej ulici. Ruka v ruke spoločne dobehli aj Paulína Raniaková s priateľom Milošom Čičmancom.

Všetci sme si užívali atmosféru, dali do toho všetky sily a potvrdili vytrvalostné vlastnosti. GRATULUJEM všetkým za skvelé bežecké výkony, reprezentáciu nášho klubu a obce.

Rodine a priateľom ďakujeme za podporu!!! Už teraz sa tešíme na budúci ročník v roku 2020.

Heslo Medzinárodného maratónu mieru: Vyskúšaj raz, zamiluješ si navždy (TRY ONCE LOVE FOREVER), platí v Košiciach na sto percent.

Andrej Žiga

Poznávací zájazd do Rakúska

Klub dôchodcov a SZTP zorganizoval pre svojich členov dňa 19.septembra 2019 poznávací zájazd do Rakúska na prehliadku barokového zámku Schloss Hof, ktorý bol letným sídlom Márie Terézie.

Po jej smrti zámok slúžil pre potreby armády a neskôr cez vojnu ho okupovala nemecká armáda. Po vojne, až do roku 1955 slúžil zámok Červenej armáde.

Toto kultúrne dedičstvo sa podarilo zrenovovať až v rokoch 2002-2007, kedy do jeho zničených priestorov

bolo navrátené zariadenie a umelecké predmety, ktoré našťastie bolo odvezené a uchované vo Viedni.

Veľkolepý areál zámku sa rozprestiera na ploche 70 ha. Nachádzajú sa tu aj hospodárske budovy, pasienky a stajne a čo je najkrajšie, sedem terasovitých záhrad s fontánami a sochami.

Baroková terasovitá záhrada bola zrekonštruovaná podľa starých plánov a historických náčrtov, takže ju možno obdivovať v podobe, v akej bola v 18. storočí. Vyhliadková plošina na 7. záhrade ponúka úžasný výhľad na okolitú prírodu, ktorej súčasťou je aj Devínska Nová Ves.

V letných mesiacoch je tu príjemné miesto na zábavu pre deti, lebo je tu aj detské ihrisko a mini zoológická záhrada, kde žijú aj vzácne druhy

staro-rakúskych domácich zvierat, napríklad biely oslík s modrými očami a kozičky so štyrmi rohmi.

Cestou späť sme sa zastavili v rakúskom mestečku Kitzsee, v Čokoládovej čárde, kde sme dosýtosti ochutnávali čokoládové bonbóny, ktoré vyrábajú v miestnej čokoládovni.

A tak sme zájazd ukončili aj sladkými nákupmi.

K dobrej pohode na zájazde prispela aj cestovná kancelária so sprievodcom, cez ktorú sme zájazd organizovali a samozrejme aj pekné slnečné počasie. Veríme, že účastníci zájazdu boli spokojní a tešíme sa na záujem členov aj o ďalšie akcie nášho klubu.

Mária Jančíková

HISTORICKÉ OKIENKO

Padlí vojaci a partizáni v SNP a 2. sv. vojne

V bojoch počas SNP 1944 padli pri obrane Slovenska títo vojaci 1. ČS armády na Slovensku.

Čat. Ján Švarc, nar. 1908 v Dobrej Nive. Po vyhlásení mobilizácie narukoval do povstaleckej armády. Padol v boji 8. septembra 1944 v Priekope pri Martine, kde bol aj pochovaný. 27. novembra 1944 bol exhumovaný a prevezený na Dobrú Nivu a jeho posledné pozostatky uložili na ev. cintoríne.

Čat. Štefan Jančík, nar. 1923 v Dobrej Nive. Slúžil v jazdeckom pluku v Liptovskom Mikuláši. Celá posád-

ka sa pridala k SNP. Padol v boji proti nemeckým okupantom pri Kežmarku 24. septembra 1944. Podľa úradného oznámenia je pochovaný v Kežmarku. Symbolický pohreb bol v Dobrej Nive odobavený 22. apríla 1946.

V bojoch počas druhej svetovej vojny padol na fronte pri oslobodzovaní ČSR dôstojník 1. ČS armádneho zboru v ZSSR.

Kpt. Ján Švarc, nar. 1912 v Dobrej Nive. Ján Švarc bol učiteľom v Gánovciach pri Poprade, kde ho po prechode frontu zmobilizovali do čs. armády. Padol 6.3.1945 v Smrečanoch pri Liptovskom Mikuláši. Tu bol aj pochovaný a neskôr ho previezli

do jeho rodiska. Za uznanie vynikajúcich zásluh o oslobodenie Československej republiky bol v roku 1948 vyznamenaný Čs. vojnovým krížom „In memoriam“.

Kpt. Ján Švarc (1912) a čat. Ján Švarc (1908) sú pochovaní vedľa seba na evan-

jelickom cintoríne v Dobrej Nive. Ich pomník slávnostne odhalila miestna organizácia SVOJPOV (Sväz vojakov Slovenského národného povstania) pri druhom výročí SNP. Okolo slovenského znaku je do kameňa vykresaný nápis: PADLÍM HRDINOM Z POVSTANIA A ODOBOJA.

Bol to prvý pomník padlým vojakom v Dobrej Nive.

8.3.1962 umiestnili tabuľu s menami obetí 2. svetovej vojny na budovu MNV. Spoločný pomník padlým v prvej a druhej svetovej vojne bol, u nás postavený až v roku 1969 na námestí SNP.

Po potlačení SNP Nemci zajali aj povstaleckých vojakov pochádzajúcich z Dobrej Nivy. Zajatí slovenskí vojaci, pod nemeckou strážou, sa pešo presunuli z Banskej Bystrice do Turčianskych Teplíc. Tu na dvore školy v blate a daždi, pod holým nebom, čakali na odtransportovanie. Naložili ich do nákladných vagónov určených pre dobytky a viezli do neznáma. Ako počas jazdy zistili, smer Nemecko. Po príchode do lágra ich zapísali do zoznamu. Dostali kartičku s číslom, na chrbte kabáta im na ľavej strane namalovali kruh – terč a písmená KG, Kriegsgefangene – vojnový zajatec. Stali sa číslami, ktoré sa museli po nemecky naučiť a ním sa hlásiť. Po vyše dvoch dňoch dostali prvé biedne jedlo. Pracovali na odpratávaní trosiek rozbombardovaných stavieb z ulíc. V lágri dostávali len nepostačujúcu stravu. Jediná možnosť ako si obstaráť potraviny bola, že ich hľadali v rozvalinách budov. Aby unikli pozornosti strážu, museli byť veľmi opatrní, len jeden zo skupiny sa mohol vybrať prehliadať zničené domy. Toto ich konanie bolo prísne zakázané a považované za rabovanie a útek. Bolo trestané smrťou zastrelením na mieste prichytenia. Večer po práci a po príchode do lágru fasovali na osem chlapov jeden vojenský chlieb tvaru hranola – komissbrot. Museli si dávať veľký pozor, aby sa im chlap s chlebom neskryl. Tento mal povinnosť chlieb nakrájať na osem rovnakých krajcov a on si smel zobrať posledný kus, spravidla najmenší. Pre porovnanie: nemecký vojak mal denne nárok na komissbrot o hmotnosti 0,75 kg a celodennú stravu. Dostávali aj teplú vodu s uvarenými zemiakmi, kŕmnu repu, alebo kvakou a to stále dookola. Na raňaj-

ky, ani na obed nedostali nijaké jedlo. Raz do týždňa im dali asi 10 deka podradnej salámy. Spávali po dvoch na priči širokej 80 cm. Slováci boli v zajatí asi päť mesiacov. Podľa nemeckých údajov, zomrelo v Braunschweigu počas vojny následkom neľudského zaobchádzania 1211 nútené nasadených zahraničných robotníkov a vojnových zajatcov, z toho 28 Slovákov. Pamätníky na cintoríne pre cudzincov majú sovietskí, poľskí a ukrajinskí vojnoví zajatci.

Po oslobodení z lágru, keď prišli domov, boli vojaci základnej služby povolaní na jej dokončenie.

V nemeckých zajateckých lágroch zahynuli títo vojaci čs. povstaleckej armády.

Des. Štefan Balko, nar. 1923 na Kráľovej. V októbri 1944 ho v Harmaneckej doline zajali Nemci a odvliekli do zajateckého tábora. Zomrel 22. decembra 1944 v Braunschweigu následkom výbuchu munície pri hľadaní potravín. Pochovaný v mieste smrti. Svedkovia: Š. Košťalik a J. Kristel. Symbolický pohreb bol na Dobrej Nive 16. septembra 1945.

Des. Ján Krúdy, nar. 1904 v Dobrej Nive. Zajatý koncom októbra 1944 v Harmaneckej doline. Odvlečený do zajateckého tábora v Braunschweigu, kde zomrel na vyčerpanie a vyhľadovanie. Pochovaný v mieste smrti. Svedkovia: J. Kozelnický, Š. Rajtuch a J. Slosiarik. Symbolický pohreb mal v Dobrej Nive 7. októbra 1945.

Des. Ján Vidrík, nar. 1904 v Dobrej Nive. Do zajatia sa dostal 29. 10. 1944 na Donovaloch. Odvlečený do zajateckých táborov. Zomrel 19. apríla 1945 na všeobecnú slabosť a od hladu v nemocnici zajateckého tábora Wolfenbüttel, kde je aj pochovaný. Symbolický pohreb sa konal v Dobrej Nive 8. júla 1945.

V pracovnom tábore Nováky.

Nemci pred svojím ústupom z Dobrej Nivy odvliekli civilné osoby, mladších mužov, medzi nimi bol aj Ján Kapusta, nar. 1911 v Dobrej

Nive. V Novákoch ho 13. marca 1945 zastrelili pri pokuse o útek a tu bol aj pochovaný. Po exhumácii bol 2. septembra 1945 pochovaný v Dobrej Nive.

Počas obranných bojov v SNP proti nemeckej bojovej skupine SS Schill a práporu Wild-ner padli pri Dobrej Nive.

Vojaci 2. čs. paradesantnej brigády:

Rotný Ondrej Horniak, nar. 1921 v Koliňanoch (Nitra). Povoláním poľnohospodársky robotník. Ako vojak slovenskej armády bol zajatý sovietskou armádou pri ústupových bojoch v októbri 1943 pri Melitopoli. Prihlásil sa do 2. čs. paradesantnej brigády, v ktorej bojoval proti Nemcom na prístupoch k Dukle. Potom bol zo Sovietskeho zväzu s 2. čs. pbr. letcky prepravený na Slovensko na pomoc SNP. V bojoch pri Dobrej Nive velil motocyklistickej čate v priezvodnom oddiele kpt. Karla Vítka. Dňa

Nive až 24. novembra 1946, stalo sa tak po pátraní jeho otca. Rotný Ondrej Horniak podľa písomného svedectva jeho bývalého veliteľa kpt. Karla Vítka padol smrťou chrabrých v boji proti fašizmu. V rodnej obci Ondreja Horniaka nestojí pomník padlým.

Vojak Ján Mesík – Korhelovce, nar. 1920 v Selciach (Banská Bystrica). Podľa spomienok jeho netere narukoval do slovenskej armády. Po odvelení na východný front dezertoval a skrýval sa doma. Po vypuknutí SNP sa prihlásil do 2. čs. paradesantnej brigády a bol zaradený do jej 1. práporu. Padol 21. októbra 1944, asi o 15 hodine, pri nálete nemeckých lietadiel šiestich Ju 87D a dvoch Bf 109G-6 na železničnej stanici Dobrá Niva. Jeho telesné pozostatky si odviezli rodičia a pochovali ho v Selciach. Meno Jána Mesíka je vyryté na pomníku padlých v Selciach.

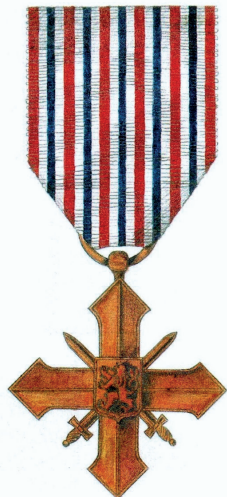

21. októbra 1944 ho ťažko zranila nepriateľská mína a po niekoľkých hodinách umrel. Pochovali ho na lúke pri dedine, na neznámom mieste. Nazdávam sa, že niekde v okolí Svätej Anny. Jeho smrť dodatočne zapísali do štátnej matriky v Dobrej

Partizáni:

Na r. kat. cintoríne boli pochovaní:

30. októbra 1944, pochovali dvoch po mene neznámych partizánov. Pri jednom našli ruženec a preto usúdili, že je r. k. vyznania. Pri druhom nenašli nič.

ČS vojnový kríž 1939

31. októbra 1944, pochovali asi 20 ročného partizánskeho vojaka, zastreleného asi 28. októbra. Z jeho modlitebnej knižky zistili iba jeho meno: Ladislav Lakota. V knižke mal aj obrázok od p. kaplána Mateja Zaťka z Detvy a preto usúdili, že aj on je z Detvy.

14. septembra 1946 spísali v Dobrej Nive zápisnice s Rudolfom Tellom, ktorý pátral po svojom nebohom synovi Františkovi Tellovi. Zo zápisníc sa dozvedáme, že partizán František Tella, sa narodil v roku 1921

v Devínskej Novej Vsi. Povoláním murársky pomocník. Vojenskú službu nastúpil v Bratislave, potom v Trnave a v Hronseku. Asi v júni 1944 sa stal príslušníkom partizánskej brigády Černo-va. Začiatkom októbra 1944 sa presunul do Dobrej Nivy partizánsky oddiel npor. Zemana, ktoré-ho členom bol aj František Tella. Bojoval pri Krupine, Babinej a 26. októbra 1944 padol pri Dobrej Nive, keď bol smrteľne ranený delostreleckým granátom. Najprv bol pochovaný pri tehelní a 29. októbra vykopali

jeho telesné pozostatky a ako neznámy partizán bol 30. októbra riadne pochovaný na r. k. cintoríne. Zápisnice v roku 1946 podpísali svedkovia Štefan Poliak, Štefan Ukrop a Ľudovít Debnár, s ktorým sa František Tella priatelil. V zápisniciach z roku 1946 nie je napísaný dôvod jeho neidentifikovania v čase smrti v roku 1944. Meno Františka Tella dopísali v roku 1946 do matricy zomretých r. k. cirkvi, k dátumu 30. októbra 1944.

Ján Polc

OZNAM

Cirkevný príspevok

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Dobrá Niva žiada svojich členov cirkevného zboru, ktorí ešte nezaplatili cirkevný príspevok, aby tak urobili do konca roka 2019. Pravidelné platenie cirkevného príspevku je z Vašej strany vyjadrením členstva v Cirkevnom zbore. Ak ste zmenili trvalý pobyt a prihlásili ste sa do iného cirkevného zboru, kde si plníte túto povinnosť, dajte prosíme obratom vedieť, že Vás máme z evidencie cirkevného zboru vyradiť a teda neuhrádzať za Vás ani poplatky vyšším COJ (cirkevnoorganizačným jednotkám) - Zvolenskému seniorátu a Západnému dištriktu. Cirkevný príspevok je možné uhradiť bankovým prevodom na účet Cirkevného zboru. Údaje k platbe sú: Prima banka Slovensko, a. s., IBAN SK67 5600 0000 0097 0829 5001, Variabilný symbol: rok (napr. 2019), Špecifický symbol: počet osôb, za koľkých platíte (napr. 4). Do Správy pre prijímateľa treba uviesť: priezvisko, meno, ulicu, číslo domu; aby bolo možné Vašu platbu správne priradiť. Ak nemáte možnosť zaplatiť priamo na účet, môžete tak urobiť osobne na farskom úrade alebo u pokladníčky Martiny Kolényovej.

OBEC DOBRÁ NIVA

Vám ponúka na predaj tričká s motívom tradičnej dobronivskej výšivky s nápisom Dobrá Niva.

Tričká sú v čiernej a bielej farbe, rôzne veľkosti v cene 12 €.

